

Peygamberimiz Hz. Muhammed'in (A.S.V) Sünnetine Uymanın Önemi

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ

De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin." Âl-i İmrân Sûresi, 3:31

"Âyet-i azîmesi, ittiba-ı sünnet ne kadar mühim ve lâzım olduğunu pek kat'î bir surette ilan ediyor. Evet, şu âyet-i kerîme, kıyasat-ı mantığıye içinde, kıyas-ı istisnaî kısmının en kuvvetli ve kat'î bir kıyasıdır. Şöyle ki:

Nasıl mantıkça kıyas-ı istisnaî misali olarak deniliyor: "Eğer güneş çıksa gündüz olacak." Müsbet netice için denilir: "Güneş çıktı, öyle ise netice veriyor ki şimdi gündüzdür." Menfî netice için deniliyor: "Gündüz yok, öyle ise netice veriyor ki güneş çıkmamış." Mantıkça, bu müsbet ve menfî iki netice kat'idirler.

Aynen böyle de şu âyet-i kerîme der ki: "Eğer Allah'a muhabbetiniz varsa Habibullah'a ittiba edilecek. İttiba edilmezse netice veriyor ki: Allah'a muhabbetiniz yoktur." Muhabbetullah varsa netice verir ki Habibullah'ın sünnet-i seniyesine ittibatı intac eder.

Evet, Cenab-ı Hakk'a iman eden, elbette ona itaat edecek. Ve itaat yolları içinde en makbulü ve en müstakimi ve en kısası, bilâ-şüphe Habibullah'ın gösterdiği ve takip ettiği yoldur.

Evet, bu kâinatı bu derece in'amat ile dolduran Zat-ı Kerîm-i Zülcemal, zîşuurlardan o nimetlere karşı şükür istemesi, zarurî ve bedihîdir.

Hem bu kâinatı bu kadar mu'cizat-ı sanatla tezyin eden o Zat-ı Hakîm-i Zülcelal, elbette bilbedahe zîşuurlar içinde en mümtaz birisini kendine muhatap ve tercüman ve ibadına mübelliğ ve imam yapacaktır.

Hem bu kâinatı hadd ü hesaba gelmez tecelliyat-ı cemal ve kemalâtına mazhar eden o Zat-ı Cemil-i Zülkemal, elbette bilbedahe sevdiği ve izharını istediği cemal ve kemal ve esma ve sanatının en câmi' ve en mükemmel mikyas ve medarı olan bir zata, her halde en ekmeî bir vaziyet-i ubudiyeti verecek ve onun vaziyetini

sairlerine numune-i imtisal edip herkesi onun ittibainına sevk edecek, tâ ki o güzel vaziyeti başkalarında da görünsün.

Elhasıl: Muhabbetullah, sünnet-i seniye'nin ittibainını istilzam edip intac ediyor. Ne mutlu o kimseye ki sünnet-i seniye'ye ittibaından hissesi ziyade ola. Veyl o kimseye ki sünnet-i seniye'yi takdir etmeyip bid'alara giriyor."

(Kaynak: Risale-i Nur Külliyyatı)